

Publicerad 2009-02-19 18:18 av Lili Samuelsson

bara du är god nog åt en sådan som jag

det är när jag lägger det svagsinta som halsband kring och nacken gnyr vid beröringen jag inser att det är lättare att älska dig än att avstå, jag vill kalla dig horbock för att ha dig på flera famnars avstånd, men du tumlar redan runt i min handled, som tatuerad på insidan, så jag skapar ett uppehållsrum i tidevarven, laborerar med att ha dig som nyck, som gåta, men du svarar med att draperar mina höfter med ditt skynke och jag följer fotspåren nedanför mina egna fötter, länkade intill din tid, hakar i och går till mötes, även om vägen är längre än de åtta sekunder du kysst mig, så börjar sången ljuda, kors och tvärs genom mitt bröstben och jag slarvar lite när jag håller andan, lider en aning av längtan och tvärväder under dina händer, en gång hade jag ett drömscenario i min cortex och det var du, som nu har lagt dig som en våtrumstapet runt om och mitt vanvett har trängts undan för gott

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lili Samuelsson med Poeter.se id #27337 innehar upphovsrätten